

[Kjærulff-Schmidt]

Der er et aktstykke som nr. 42, som fremskridtspartiet klart må tage afstand fra. Her kan man som regeringens begrundelse læse, hvor ulykkeligt det er, at sukkerforbruget i Vietnam kun er på ca. 1,5 kg om året pr. indbygger, og hvor vigtigt det er, at man nu i Ho Chi Minh byen, som nogle kender under den tidligere betegnelse Saigon, virkelig kan få sukkerforbruget bragt op på 7-10 kg. Til sammenligning siger man, at det i Danmark er 46 kg pr. indbygger, så der er lang vej igen, inden man når de ønskemål, man kan sætte. Men dér mener fremskridtspartiet, at det både ud fra dansk u-landspolitik almindelige målsætning, ud fra folkesundheds-synspunkter og andre synspunkter ikke er et projekt, som Danmark skal kaste sig ud i at støtte.

Også en række andre af aktstykkerne fortjener at blive sat under kritisk lup, især f. eks. aktstykke nr. 39 og aktstykke nr. 37, hvor der er tale om, at Danmark nu skal i gang med at ofre meget betydelige beløb på at opbygge skibsværftsindustrier, ikke på at hjælpe vor egen betrængte skibsværftsindustri, men på at opbygge nye, moderne skibsværftsindustrier i Sri Lanka og Bangladesh. Regeringen burde være og er vel også – i hvert tilfælde er udenrigsministeren det – klar over, at når vor egen industri er ude i vanskeligheder, hænger det sammen med omkostningspresset imod vores industri, og netop sådanne støtteprojekter til udenlandsk skibsværftsindustri er med til at skabe arbejdsløshed, er med til at ødelægge virksomheder her i Danmark.

Men all right, nu går vi i gang med udvalgsarbejdet, og jeg kan tilsige, at fremskridtspartiet vil se med velvilje på forslaget under dets videre behandling.

Bertel Haarder (V):

Den stribe af aktstykker, vi her har til behandling, rummer en række gode eksempler på, hvor nødvendig og berettiget den danske u-landshjælp er, og illustrerer også, hvorfor fremskridtspartiets holdning til u-landshjælpen er så vanskelig at forsvare, sådan som det også fremgik af hr. Kjærulff-Schmidts tale.

Jeg behøver bare i flæng af nævne færgerne til Bangladesh, bidragene til FNs børnefond, avlsvæget til Indien osv. for at vise,

hvor jordnære og hårdt tiltrængte bidrag det drejer sig om. For den, der har læst aktstykket, er der vist heller ingen tvivl om, at undervisning af piger i Tanzania unægtelig er noget, der tiltrænges. Mere skal jeg ikke sige om det.

Men så vil jeg gerne slå fast, at lovgrundlaget for disse aktstykker er fuldstændig klart: der er overhovedet ikke tale om noget nyt; der er tale om nogle ting, som er forudsat i enhver henseende i finansloven, og en stribe af projekterne står omtalt i finansloven.

Så er der disse nødhjælpsforanstaltninger, den humanitære bistand, hvor man tager fra kontoen for konvertible lån til udviklingslandene, og som jo egentlig skulle gå til indkøb af varer i Danmark, men hvor der jo i bemærkningerne til denne konto udtrykkelig står, at man af den konto kan tage til humanitære bistandsformål. Så også i den henseende er lovgrundlaget i enhver henseende i orden.

Derfor var finansudvalget i sin soleklare ret til at køre sagen igennem med det samme og sige: der er ingen som helst grund til at udsætte det. Men finansudvalget var venligt og sagde: hvis der er nogen, som gerne vil have det udsat en uge, kunne de f. eks. også have stillet spørgsmål, og da vi ikke vil tvinge dem til at stille spørgsmål, som der ikke er brug for, går vi med til at udsætte sagen en uge. Finansudvalget var venligt, og dette er et godt eksempel på, at fremskridtspartiets forfølgelsesteori ikke holder stik. For det var virkelig noget nyt, som aldrig er sket før i finansudvalget, at nogen har krævet noget sådant, og at det er blevet imødekommet. Det er aldrig sket før. Det er noget exceptionelt, en ekstraordinær venlighed over for partiet. Derfor går jeg ud fra, at fremskridtspartiet som tak for denne venlighed, som denne første behandling jo har vist var helt overflødig, allerede i morgen efter at have lyttet til denne første behandling vil acceptere, at aktstykkerne i finansudvalget ekspederes, så det ikke skal udsættes mere end højst nødvendigt.

Kjelgaard (KF):

Jeg kan ikke lide den overskrift, fremskridtspartiet har sat på dette beslutningsforslag. Den er, så vidt jeg kan se det, uforstan-